

CZU 343.9:343.71

MĂSURI SPECIAL-CRIMINOLOGICE DE PREVENIRE A FURTURILOR DIN AUTOVEHICULE

Alexandru CICALA,

doctor în drept, conferențiar universitar al Catedrei
„Activitate specială de investigații și anticorupție”
a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI,
ORCID: 0000-0001-5900-0679

Andrei NASTAS,

doctor, conferențiar universitar,
decan al Facultății Științe ale Securității,
Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport,
ORCID: 0000-0001-7317-769X

Rezumat

În cadrul demersului nostru științific, ne propunem să analizăm măsurile special-criminologice care sunt necesare de realizat pentru prevenirea infracțiunilor de furturi din autovehicule la etapa actuală, prin influența factorilor criminogeni care favorizează comiterea infracțiunilor prenotate. Înlăturarea sau neutralizarea unor asemenea factori se realizează în procesul activităților subiecților corespunzători, pentru care funcția preventivă constituie o atribuție profesională.

Bineînțeles că aceste măsuri special criminologice urmează a fi realizate planificat, prin programe complexe focalizate de intensificare a luptei cu fenomenul vizat.

Cuvinte-cheie: criminologie, furt, autovehicul, măsuri special-criminologice, factori criminogeni, cauze, condiții, prevenire, făptuitor.

Summary

As part of our scientific approach, we propose to analyze the special criminological measures that are necessary to be carried out to prevent the crimes of theft from motor vehicles at the current stage, through the influence of criminogenic factors that favor the commission of registered crimes. The removal or neutralization of such factors is carried out in the process of the activities of the corresponding subjects, for which the preventive function constitutes a professional attribution.

Of course, these special criminological measures are to be carried out in a planned manner, through complex programs focused on intensifying the fight against the targeted phenomenon.

Keywords: criminology, theft, vehicle, special criminological measures, criminogenic factors, causes, conditions, prevention, perpetrator, etc.

Introducere. Prevenirea specială a criminalității constă în influența asupra factorilor criminogeni, care determină criminalitatea și în special anumite tipuri sau grupe de infracțiuni (omor, furt, jaf, tâlhărie, infracțiuni violente, patrimoniale, ecologice etc.). Totodată, identificarea, înlăturarea sau neutralizarea unor asemenea factori se realizează de anumiți subiecți speciali, ce sunt împuterniciți de lege [10, p. 272].

Prevenirea specială criminologică se realizează de către organele de drept și alte instituții specializate, pentru care activitatea socială respectivă este o funcție principală [4, p. 38]. Specialiștii care îndeplinesc prevenirea specială, trebuie să aibă cunoștințe temeinice în domeniul criminologiei pentru identificarea corectă a cauzelor și condițiilor infracțiunilor de anumit gen, întocmirea planurilor de acțiuni și programelor complexe, elaborarea măsurilor de prevenire a anumitor tipuri de infracțiuni etc. [9, p. 535]. Spre deosebire de prevenirea generală, cea specială se realizează nemijlocit asupra stabilirii caracteristicilor și formelor de manifestare a anumitor infracțiuni. În cazul de față, în baza cercetărilor criminologice se evidențiază grupuri sociale cu un risc criminogen și de victimizare sporit, precum și domenii de activitate și obiecte în privința cărora este desfășurată o influență de prevenire.

Fără a diminua importanța măsurilor generale de prevenire a criminalității, inclusiv a furturilor din automobile, activitatea de bază în profilaxia infracțiunii respective trebuie să fie realizată în prim plan, prin prisma prevenirii special-criminologice. Anume acest tip de prevenire oferă posibilitatea de a identifica, diminua sau neutraliza influența factorilor criminogeni, asupra infracțiunilor de furturi din autovehicule.

Totodată, prevenirea specială, în cel mai direct mod, intercalează cu prevenirea generală, doar că măsurile prevenției speciale sunt cu mult mai concrete și au limite în timp, spațiu și asupra persoanelor. Acțiunile sunt îndreptate direct față de un cerc de persoane care prezintă un pericol social sporit. Totodată, prevenirea generală acționează în cadrul întregii societăți, cuprinde multiple sfere: economică, socială, politică, culturală, medicală, educativă etc. [3, p. 76-80].

În ultima perioadă de timp s-a atestat o creștere esențială a numărului de cazuri de furturi din automobile. Potrivit datelor statistice oferite de către MAI al RM [6], doar în capitală, pe parcursul a 9 luni ale anului 2022 au fost comise 181 de infracțiuni de acest fel, cu 42 mai multe decât în aceeași perioadă a anului trecut.

Conținut de bază. În urma analizei efectuate pe linia „furturi din au-

tovehicule” s-a desprins concluzia că acest gen de fapte antisociale se comit în special în zonele urbane, unde infractorii au posibilitatea să identifice cu ușurință mijloacele de transport „vulnerabile”. De asemenea, se constată faptul că de regulă, din categoriile de infractori fac parte minorii și persoanele tinere, existând tendința de organizare în grup și de atragere tot mai frecventă a persoanelor fără antecedente penale, în vederea săvârșirii de infracțiuni.

Conform unor cercetări, a unor autori din România, spărgătorii de autoturisme au vârste cuprinse între 12 și 20 de ani. Provin de obicei din familii dezorganizate ori au părinții plecați la muncă în străinătate. Se întâmplă uneori să se afle printre ei și „copii de bani gata”, care sparg mașini din spirit de aventură. De obicei, persoanele care săvârșesc furturi din autovehicule acționează în grupuri de doi sau trei, din care unul stă de pază. Pentru comiterea unor astfel de fapte, infractorii evită să folosească același mod de operare la mai multe furturi, folosind așadar procedee dintre cele mai diferite în funcție de loc, timp, bunul vizat și victimă [1, p. 295].

În urma studierii practicii judiciare a Republicii Moldova s-a stabilit că, în funcție de metodele utilizate și locul comiterii, făptașii acestui fenomen infracțional pot fi divizați în trei categorii:

1. Persoanele cu vârste cuprinse între 10-30 de ani, în timpul comiterii spargerilor se află sub influența băuturilor alcoolice sau substanțelor narcotice, marea majoritate nu au un loc permanent de trai, metoda de comitere este una primitivă – prin deteriorarea geamului autovehiculului cu ajutorul unor obiecte contondente dure (pietre găsite la întâmplare, rangă metalică, etc.).

Această categorie de persoane nu au o pregătire specială și deseori comit aceste spargerii spontan, totodată asigurându-se că autovehiculul nu dispune de sistem de semnalizare și se află într-un loc întunecos. De obicei, acționează singuri fără participarea altor persoane terțe. Aceste categorii de autori a furturilor din autovehicule acționează în timpul nopții. Cele mai multe spargerii se petrec între orele 2.00 – 4.00. Sunt vizate în asemenea cazuri în general parcările neiluminate, dar infractorii nu se feresc să atace și autovehiculele din parcări iluminate, atunci când văd că în mașină se află bunuri de valoare.

2. Persoanele cu vârste cuprinse între 25-35 de ani, dispun de anumite cunoștințe și pregătire specială de spargere, metoda de operare este cea mecanică, acționează fie prin culegerea lacătului sau spargerea geamului fără să fie declanșat sistemul de semnalizare. De obicei, acești indivizi comit

furturile fie în grup sau singuri. Aceștia „operează” de obicei în parcările din zona centrelor comerciale, piețe, atunci când sunt lăsate în mașină genți, poșete, marfă ori obiecte de vestimentație valoroase.

3. Persoanele cu vârste cuprinse între 25-45 de ani, dispun de cunoștințe temeinice în deschiderea lacătului ușilor vehiculelor moderne echipate cu chei electronice prin citirea acestora. De obicei acționează în grup de 2 – 3 persoane, fiecare având un rol bine determinat. Locul de comitere a spargerii este în preajma centrelor comerciale sau magazine.

În general, furtul din autovehicule este un tip de faptă care se săvârșește într-un timp foarte scurt, de cca 5 minute; de aceea, atunci când văd că pot fura ceva de valoare, hoții acționează chiar dacă mașina se află într-un loc bine iluminat.

Obiectul acțiunilor ilicite este variat și multiplu. Hoții caută în primul rând în torpedoul mașinii după bani. Apoi urmăresc să fure aparatura electronică din mașini (radiocasetofoane sau radio cu CD, boxele și stațiile auto, telefoane mobile, notebook-uri, aparatele antiradar, aparate de ghidare etc.) Iau din mașini absolut orice obiect de valoare: genți, poșete, borsete - din care iau de obicei banii, apoi aruncă restul.

Totodată, urmare efectuării analizei cauzelor penale pe linia „furturi din autovehicule” s-a desprins concluzia că acest gen de fapte antisociale se comit în special în orașe și municipii, unde infractorii pot acționa aproape nestingheriți.

În altă ordine de idei, dorim să reiterăm opinia criminologului autohton Iu. Larii, activitatea de prevenire specială poate fi realizată cu succes doar în urma identificării și înlăturării factorilor criminogeni care favorizează comiterea unui fenomen infracțional concret. Astfel, principalii factori criminogeni ce duc la comiterea furturilor din autovehicule sunt:

- dezvoltarea slabă intelectuală și educativă a persoanei, legată de nivelul scăzut de cultură sau studii;
- nivelul ridicat al „contaminării criminale” în societate;
- neglijența posesorilor de autovehicule, cu ocazia parcării și asigurării acestora;
- insuficiența locurilor de parcare a autovehiculelor lângă blocurile locative, or existența garajelor în număr foarte limitat;
- lipsa unor locuri de parcare autorizate;
- paza insuficientă a bunurilor, ignorarea regulilor de siguranță de către posesorii de autovehicule prin „uitarea” în autovehicul a unor obiecte de valoare (genți, poșete, borsete, telefoane mobile, aparatură electronică,

notebook-uri, etc.);

- existența unor sisteme de închidere ineficiente sau defecte;
- neglijența posesorilor de a lăsa autovehiculele descuiat sau geamurile deschise;
- lacunele în activitatea subdiviziunilor MAI responsabile de prevenirea furturilor din autovehicule manifestate prin insuficiența angajaților și mijloacelor tehnice și auto;
- lipsa la autoturisme a dispozitivelor antifurt (sistem electronic de alarmare, sau sistem de blocare al ușilor cu chei neconvenționale);
- posibilitatea realizării cu ușurință a bunurilor sustrase, având multiple posibilități de valorificare a bunurilor provenite din infracțiuni în târguri, talciocuri, case de amanet, la taximetriști sau ateliere de reparații auto neautorizate, etc.
- nivelul scăzut de conlucrare dintre societate și poliție în activitatea de combatere a furturilor din autovehicule;

Suștinem pe deplin opinia criminologului autohton Gh. Gladchi [8, p. 174], precum că sistemul de măsuri special-criminologice de prevenire a infracțiunilor este compus dintr-o totalitate de activități, realizate de diferite organe de stat, obștești și nonguvernamentale, orientate spre înlăturarea sau neutralizarea cauzelor și condițiilor de comitere a infracțiunilor de acest gen.

Înlăturarea sau neutralizarea factorilor criminogeni ce influențează în mod direct furturile din autovehicule se pot realiza cu succes, pe două căi:

1. realizare unui complex de măsuri special-criminologice sau individual educative, nemijlocit de către angajații Poliției;
2. intensificarea activităților de pregătire antiinfracțională a populației prin informare și înaintare a sesizărilor în dresa întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor recomandând măsuri și metode concrete pentru înlăturarea condițiilor care pot favoriza furturile din autovehicule.

Punctul de plecare în organizarea muncii de poliție și pentru realizarea sarcinilor de serviciu îl constituie cunoașterea și analiza situației operative de pe teritoriul deservit, evoluția, tendințele și formele de manifestare a furturilor din autovehicule, locurile și zonele unde se înregistrează aceste infracțiuni.

Așadar, cunoașterea și analiza situației operative este necesară de realizat permanent de către angajații poliției implicați direct în cadrul activităților de prevenire, pentru obținerea de date concrete și realiste privind schimbările survenite, tendințele, structura și dinamica elementelor ce o

compun, în vederea actualizării și eficientizării (anticipării) măsurilor ce se impun de a fi realizate.

În această ordine de idei, cu ocazia analizării situației operative trebuie să se stabilească condițiile și împrejurările favorabile comiterii furturilor din autovehicule, locurile și mediile de interes operativ, persoanele predispușe să comită astfel de fapte, modurile de operare folosite de infractori, etc. Totodată, încercându-se pe cât posibil să se anticipeze tendințele acestui fenomen infracțional pentru a avea posibilitatea de a acționa prin intermediul unor metode și mijloace eficiente, precum și realizarea unor măsuri special-criminologice de prevenire acestui fenomen [2, p. 268].

Este cert faptul că, sarcina de bază a activităților ce țin de realizarea măsurilor special-criminologice a infracțiunilor de furt din autovehicule este pusă în fața subdiviziunilor polițienești. Astfel, aceste măsuri se regăsesc în documentele de politici elaborate pe o perioadă determinată de timp și conțin informații referitor la realizarea unor acțiuni concrete impuse de situația operativă, printre care pot fi menționate:

Informarea populației referitor la furturile din autovehicule, prin intermediul diferitor forme (întâlniri cu cetățenii, publicații în ziare sau prin intermediul portalurilor de știri la televiziune, internet, emisiuni radio, rețele de socializare etc.), totodată oferind și soluții eficiente în scopul realizării activității de pregătire antiinfracțională a populației.

Autorul român Bujor Florescu susține că, pregătirea antiinfracțională a populației este recomandat să cuprindă prezentarea celor mai semnificative cazuri prin mass-media, în special a grupurilor de infractori cu număr mare de fapte și moduri de operare deosebite. De asemenea, se vor mai avea în vedere și pregătirea juridică a cetățenilor prin prelucrarea prevederilor actelor normative, (ocazie cu care se va insista asupra faptului că orice infracțiune săvârșită atrage după sine pedeapsa, aceasta fiind mijlocul principal și imediat de luptă împotriva infracțiunii, pedeapsă care invocată ca și iminentă de un număr suficient de ori, realizează o prevenire generală, colectivă pentru persoanele care intenționează să comită infracțiuni), precum și mediatizarea rezultatelor acțiunilor întreprinse în colaborare cu formațiunea de poliție de patrulare pe linia modului de parcare și asigurare a autovehiculelor.

În cadrul pregătirii antiinfracționale, o atenție deosebită trebuie acordată și instruirii cetățenilor, modalității în care un cetățean poate interveni în cazul prinderii în flagrant a unor infractori, în sensul de a nu acționa de unul singur și în mod direct, deoarece riscă să devină victima unor infracți-

uni ce vizează sănătatea și integritatea corporală. Bineînțeles că intervenția hotărâtă a unor asemenea cetățeni poate fi salvatoare, dar ea trebuie să fie orientată și să nu fie riscantă. În acest sens, este necesar ca cel în cauză să solicite ajutorul altor persoane din apropiere și numai după aceea și cu prudență să încerce să-l determine pe autor să renunțe la activitatea sa infracțională, însă nu prin forța fizică proprie, ci prin dialog și convingere că ulterior vor fi identificați și reținuți [5, p. 56-59].

În situația în care metoda descrisă mai sus nu dă rezultate sau nu are rost (fiind vorba de zone izolate), se pot folosi unele trucuri cum ar fi strigarea pe nume a unui bărbat (ca și cum acesta ar fi în apropiere). iar când pericolul este iminent și deosebit de grav (amenințare cu cuțitul, grup de infractori), este indicat ca persoana să nu opună rezistență sau să amenințe cu anunțarea poliției, pentru a nu-și pune în pericol viața.

Tot în activitățile de consiliere de specialitate și pregătire antiinfracțională a populației se elaborează în baza analizei situației operative și prezentarea organelor administrației publice a demersurilor despre starea criminalității, condițiile existente ce contribuie la comiterea furturilor din autovehicule, înaintând propunerile de adoptare a deciziilor hotărâtoare privind reglementarea deținerii acestora în curtea blocurilor locative, crearea parcarilor păzite sau dotarea acestora cu dispozitive de supraveghere video.

Din experiența organelor de poliție pe linia furturi din autovehicule, pentru prevenirea acestor evenimente nedorite, în cadrul activităților de informare a populației se mai recomandă posesorilor de autoturisme următoarele măsuri:

- A nu se lăsa la vedere, în interiorul mașinii, diferite bunuri de valoare (dispozitive antiradar, sisteme GPS, geți, borsete, aparatura electronică, etc.) chiar dacă proprietarul lipsește pentru scurt timp;
- În stațiile de alimentare cu carburanți, pe timpul achitării combustibilului, să acționeze sistemul de închidere a ușilor;
- Pe perioada deplasării cu autoturismul (în special persoanele de sex feminin) să acționeze sistemul de închidere al ușilor (astfel nu va fi posibil să fii deposedat la semafor de geanta ce se află în interiorul mașinii);
- Când părăsește autoturismul, proprietarul să verifice închiderea geamurilor complet;
- Atunci când părăsește autoturismul și acționează închiderea centralizată, proprietarul permanent să se asigure că portiera s-a închis, deoarece cu ajutorul dispozitivelor electronice, infractorii pot bloca închiderea centralizată, chiar dacă pare că telecomanda a activat-o [7];

- Să monteze un sistem de alarmă antifurt, de cele mai multe ori costă mai puțin decât paguba suferită în urma unui furt;
- Să anunțe imediat Poliția dacă au fost sustrase plăcuțele cu numărul de înmatriculare ale vehiculului și să nu contacteze făptași care au lăsat datele de contact pentru recuperarea acestor plăcuțe;
- Să parcheze autoturismul numai în locurile bine iluminate, în locuri unde pot fi observate în permanență de către proprietari, nu în ascunzișuri, în locuri izolate din punct de vedere al traficului de persoane;
- Să apeleze la firme specializate în marcarea chimică a numărului de identificare pe geamurile oglinzilor retrovizoare ale mașinii, cum ar fi sistemul antifurt Autoident, care constă în marcarea chimică a numărului mașinii (sau șasiului) pe geamurile oglinzilor retrovizoare ale mașinii. De asemenea, se poate asigura mașina, inscripționând toate geamurile mașinii prin sistemul mai sus menționat. Nici un hoț nu fură (de la) o mașină în care trebuie să investească câteva mii de euro pentru a schimba toate geamurile.

Sistemul „Autoident” este un sistem de protecție antifurt suplimentar al mașinii, pus în aplicare în România încă de la începutul anului 2004. Marcajul chimic este definitiv, se face în 10 locuri, fără să afecteze structura geamului, nefiind pericol de spargere. Sistemul provine din SUA unde se folosește de peste 12 ani. De câțiva ani, acest sistem se implementează în întreaga lume. Față de alarmele auto sau GPS, Autoident protejează mult mai bine oglinzile împotriva furtului acestora. Numărul de identificare (VIN, Vehicle Identification Number) este singura serie trecută în actele mașinii la poziția 3 de pe talon valabilă, pe toată durata înmatriculării, chiar dacă se schimbă proprietarul.

Marcajul „Autoident” descurajează hoțul profesionist care intenționează să revândă o mașină sau oglinzile retrovizoare. Acesta va fi nevoit să suporte cheltuielile suplimentare pentru schimbarea geamurilor și a oglinzilor, lucru care va face ca furtul mașinii, oglinzilor sau geamurilor să nu mai fie profitabil. Marcajul va fi însoțit de mici autocolante de avertizare pentru a recunoaște ușor o mașină prevăzută cu sistemul de securitate „Autoident” [1, p. 299].

Un element de o deosebită importanță în cadrul măsurilor de prevenire special-criminologică a furturilor din autovehicule este colaborarea permanentă a structurilor polițienești ce sunt direct responsabile de asemenea activități.

Cu această ocazie, trebuie avută în vedere instruirea cadrelor polițienești, cu privire la locurile unde se săvârșesc furturile, modurile de operare folosite de infractori, locurile și cercurile de persoane de interes operativ,

precum și modul de efectuare a activităților de documentare a faptelor infracționale.

Totodată trebuie să se urmărească pe cât posibil cunoașterea pe viu (din punct de vedere fizic și psihic) a persoanelor suspecte, fie prin crearea unor baze de date referitor la persoanele anterior implicate sau predispuse de a comite furturi din autovehicule sau realizare permanentă a schimbului de informații între structurile polițienești referitor la autorii infracțiunilor de acest gen și metodele de comitere a infracțiunii.

Polițiștii implicați în activități de asigurare și menținere a ordinii publice prin intermediul patrulilor auto sau pedestră trebuie să aibă inclus în itinerariul de patrulare și zonele unde de regulă se parchează mașini, locuri dosnice, izolate și neiluminate iar în special pe timpul nopții nu trebuie să scape din vedere prezența unor persoane în apropierea acestor locuri de parcare. În aceste situații se impune legitimarea persoanelor depistate iar în cazul în care cei în cauză nu-și pot justifica prezența în acel loc, sunt conduși la sediul inspectoratului de poliție și cercetați, urmând ca datele și informațiile obținute să fie furnizate angajaților din cadrul Serviciului Investigații Infracțiuni.

Schimbul permanent de informații de acest gen, dintre structurile polițienești, poate fi realizat cu succes acțiuni de prindere în flagrant, controale și razii în colaborare cu formațiunile de pază și/sau poliției de patrulare în locurile și la orele favorabile săvârșirii infracțiunilor de furturi din autovehicule.

Astfel de acțiuni vor fi fundamentate de concluziile rezultate din analiza situației operative pe linia furturi din autovehicule, ori de diferite informații, temeinic verificate, primite de la rețea sau din alte surse. Aceste acțiuni se pot executa atât în locurile și cercurile de persoane ce prezintă interes operativ, cât și în locurile obligatorii de trecere ale eventualelor infractori, ocazie cu care se vor efectua controale asupra autoturismelor cu care se deplasează și asupra bagajelor pe care le au asupra lor.

Un moment important pentru sporirea activității de realizare a măsurilor special-criminologice eficiente de prevenire a furturilor din autovehicule în Republica Moldova reprezintă identificarea cercurilor de persoane ce comit și/sau sunt predispuse de a comite astfel de infracțiuni. Astfel, analiza cazuistică cât și cercetările din domeniu au demonstrat că în asemenea situații se află minorii lipsiți de supraveghere, minorii deveniți vicioși, fără ocupație, cei fugiți de la domiciliu sau din școlile de reeducare, care vagabondează, cerșesc, practică prostituția, inhalează substanțe euforizante, existând pericolul real de a deveni infractori [11].

În acest scop, subdiviziunile polițienești de comun acord cu organele de stat cu atribuții specifice în educarea și îndreptarea comportamentului deviant al minorilor sunt obligate să realizeze activități de înlăturare a condițiilor și împrejurărilor care generează sau favorizează comiterea furturilor din autovehicule:

- Informarea organelor administrației publice, conducătorilor organelor, organizațiilor, instituțiilor, întreprinderilor despre starea și condițiile criminalității juvenile, totodată înaintând propuneri și soluții concrete pentru înlăturarea lor;

- Organizarea în comun a activităților de cunoaștere de către elevi și părinți a legilor și altor acte normative;

- Efectuarea împreună cu reprezentanții administrației publice locale, instituțiile de învățământ, asistenții sociali a măsurilor de identificare a tuturilor minorilor care au nevoie de sprijin, de acordare a asistenței necesare;

- Organizează acțiuni cu caracter preventiv în incinta unităților de învățământ, internate, cămine cu participarea reprezentanților inspectoratului școlar și a cadrelor didactice etc.

- Curmarea influenței negative din partea persoanelor ce atrag minorii în comiterea furturilor din autovehicule. Aceasta reprezintă o direcție esențială de implicare a minorilor în comiterea furturilor din autovehicule.

Aflându-se în stare de criză, în lipsa experienței de viață, minorii sunt acele persoane care cad cel mai ușor sub influența demoralizării a maturilor și a persoanelor de aceeași vârstă cu orientare antisocială. Din atare considerente, structurile polițienești sunt obligate să realizeze toate măsurile legitime necesare pentru prevenirea tentativelor de atragere a minorilor în consumul de alcool și drogurilor, acțiuni amorale, fapte care duc inevitabil la implicarea minorilor în diferite activități criminale inclusiv în comiterea infracțiunilor de furturi din autovehicule.

Astfel, în urma realizării acestei cercetări putem desprinde **concluzia** precum că măsurile special-criminologice pot fi realizate cu succes doar în urma efectuării analizei infracțiunilor deja comise și identificarea cauzelor și condițiilor care au determinat comiterea infracțiunilor de furturi din autovehicule. Astfel de activități este o obligație directă a structurilor polițienești.

Ca în orice linie a muncii de poliție și în cazul furturilor de acest gen activitatea de prevenire are la bază trei piloni:

- determinarea sau împiedicarea persoanelor predispuse a săvârși infracțiuni de acest tip;

- descoperirea operativă a autorilor furturilor;

- pregătirea antiinfracțională a populației.

Din punct de vedere strict profesional, activitățile de prevenire a furturilor din autovehicule impun în mod absolut din partea lucrătorilor de poliție din această linie de activitate o temeinică cunoaștere a situației operative, populației și a teritoriului, și totodată și realizarea unei rețele informative eficiente cu un real potențial informativ.

În aceeași idee, cu ocazia analizării situației operative trebuie să se stabilească condițiile și împrejurările favorabile comiterii furturilor din autovehicule, locurile și mediile de interes operativ, persoanele pretabile să comită astfel de fapte, modurile de operare folosite de infractori, etc., încercându-se pe cât posibil să se anticipeze tendințele acestui fenomen infracțional, pentru a se interveni din timp cu cele mai eficiente mijloace și măsuri de prevenire.

Referințe bibliografice:

1. Barbu Nicu Damian, *Investigații criminale*, Craiova, Ed. SITECH, 2015, 457 p.
2. Bujor Florescu, *Curs de investigații criminale*, Arad, Ed: Concordia, 2007, 438 p.
3. Cernomoreț S., Hulea V., *Dimensiunile conceptuale ale furtului ca obiect de studiu al criminologiei*, În: *Revista Națională de Drept* Nr. 12 / 2008 /, p. 76-80.
4. Cicala Al., *Analiza criminologică și prevenirea infracțiunilor de omor*. Editura: Departamentul Editorial Poligrafic al Academiei „Ștefan cel Mare”, Chișinău, 2021, 174 p.
5. Cicala Al., *Particularitățile măsurii speciale de investigații „urmărirea vizuală”*. În: *Revista Națională de Drept*, nr. nr. 3, 2021, p.49-56.
6. *Date statistice*. <https://www.mai.gov.md/ro/date-statistice> (vizitat 03.10.2022).
7. *Ghid furt din mașină* <https://fiipregatit.ro/ghid/furt-din-masina/> (vizitat 01.11.2022).
8. Gladchi Gh., *Criminologie generală*. Ed: Museum, 2001, 312 p.
9. Gladchi Gh., *Criminologie*, Editura: Academia „Ștefan cel Mare” a MAI, Chișinău 2019, 619 p.
10. Larii Iu., *Criminologie*. Editura: Cartea Militară, Chișinău 2020, p. 270-271, 290 p. *Prevenirea delincvenței juvenile în Republica Moldova* https://childhub.org/sites/default/files/library/attachments/prevenire_delicventa_juvenila.pdf (vizitat 25.10.2022).